

mrene na očeh; tudi tovarši to terdijo. Oslepela boš, če si urno ne ventaš. Pomočka pa drugiga ni, ko hudičovo olje (Vitriol-Oel, Schwefelsäure). To ti bo mrene postergalo.

Kakor vselej, res je tudi zdej: kdor sleparjem verjame, sam oslepí! Širokoustnik stopi domu, in kmalo pernese zdravilniga olja. „Vzemi kurje peró, pomoči ga v to olje, in z njim očesa namaži!“ — Ali komej je olje v očeh, že peče in reže takó, de dekla hoče obnoveti. Pijanci se posmehujejo in se zmuzajo iz kerčme. Ta je bila za deklo strašna noč, ktere gotovo pozabila ne bo. Reva je vpila in molila, klicala ljudi na pomoč; pa ne najde pomočnika. Vmiva se z merzlo vodo, ki ji nekoliko polajša bolečino, pa le malo pomaga.

Drugi dan jo otrok per roki pelje v Celove iskat pomoči. Vse zastonj — njene oči so otemnele, in ne bojo več gledale sonca, ne spomladanskih evetlic. R.

Pismo gosp. Pirca iz Amerike.

Naš častitljivi domorodec, gosp. Pirca misijonar in pridigar katolske vere v Ameriki so zopet svojemu prijatlu in pridnemu podporniku gospodu F. Šmidu v Šiški pisali in se mu za poslane darila kmetijskoga orodja, semena in več drugih reči zahvalili, ktere so perve dni Listopada v Arberkrošu na Indijanskim prejeli. Prejeli so tudi naše „Novice“ z neizrečeno velikim veseljem, in veliko veliko hvalo dajo kmetijski družbi, de je jela za prid svojiga naroda v podučivnim slovenskim časopisu skerbeti. Pravijo pa gosp. Pirca tudi, de bi imele „Novice“ v rokah vsaciga dobriga Slovence biti.

Na dalje pišejo, de so vedno zdravi in zmirej prav zadovoljni. Težav imajo veliko, zraven njih pa tudi veliko veselja, kér od dne do dne se katolska vera bolj razširja. Odsihmal jih bo gosp. Ignaci Mrak v misijonskih delih podpiral, ki je že zdej pri njih. Kér bom pomočnika imel — pravijo gosp. Pirca — mi bo več časa ostalo, svoje Indijance kmetijstva vaditi, ktermin je treba vsako nar manjši stvarico na tanjko pokazati.

Vnovič h katolski veri spreobrnjeni Indijanci se sramujejo pod šotorih na bičji lenobo pasti in stradati, ter so jeli po izgledu svojih starejih bratov perpravne hiše delati si in polje obdelovati. Zatorej se vidi vsako leto več polja in hiš, za ktere nam vnovič napravljeni žaga potrebne dile reže.

V omikanih krajih severne Amerike pa kmetijstvo in rokodelstvo takó veselo napreduje (naprej gré), de bo ta del svetá, ki je bil pred nekimi leti še divji svet imenovan, kmalo kmalo vsim drugim narodam v izgled. Ravno takó veselo napreduje tudi katolska vera. Pozdravijo naj mi vse prijatle in dobrotnike — sklenejo gosp. Pirca svoje pismo — in naj jim rěčejo, de vedno zanje molim in de darovanje sv. maše vsak petek mojim domorodcem veljá. —

Tistim, ki bi radi zvedili, koliko časa je gosp. Pirco pismo na poti bilo, de je iz Indije v Ljubljano prišlo, povemo, de so ga gosp. Pirca 16. Listopada pretečenega leta pisali, gosp. Šmid so ga pa 12. Prosenca prejeli. Poštnina znese 55 krajev srebra.

Ravno ta dan so tudi naš visokočastitljivi c. k. vodja modroslovskeih šol in korar gosp. Pavšek dopis od gosp. Pirca prejeli, keteriga so nam za natis v Novice podali, kér vedó, de so Pircove pisma našim bravcam prijetno berilo. V tem dopisu pišejo gosp. Pirca, de so od gosp. Pavšeka lanjsko leto nabranih in poslanih 170 goldinarjev in več drugih milodarov prejeli, za ktere se vsim dobrotnikam in dobrotnicam serčno zahvalijo. Po „Novicah“ se zamore ta zahvala nar bolj razglasiti — so rěkli gosp. Pavšek — dajte jo tedej na znanje vsim dobrotnikam in prijatljam cerkovnih poslani-

kov v Ameriki, de bojo zvedili, kakó hvaležni so jim gosp. Pirca za poslane milodare. Z velikim veseljem bodo neutrudljivi podpornik gosp. Pavšek tudi prihodnjič take milodare in Amerikanskim misijonarjem namenjene denarje prejemali in jih pošiljali v Ameriko. — Mesca Rožnieweta so dobili gosp. Pirca iz Krajnskega tudi lep mašni plajš, brez de bi bili zvedili, kdo de ga jih je poslal. Tudi v tem pismu pišejo oni, de bojo vsak petek za svoje dobrotnike sv. maše opravljali, in de sedaj nič bolj ne želijo, kakor de bi iz Krajnskega veliko duhovnikov v Ameriko prišlo, de bi peržgali luč katolske vere po vseh indijanskih pušavah, kjer še tavžent in tavžent ukaželjnih duš tega razsvitljenja pričakuje. Ko bi kakih dvanajst duhovnih misijonarjev — pravijo gosp. Pirca — v novo Viskonzinsko škofijo k ljudomilimu in visociga spoštovanja vrednjimu škofu Henni prišlo, kakó veselo bi katolska vera tukaj napredovala! Poslednjič oznanijo gosp. Pirca, de si oni prizadevajo v Arberkrošu sirotišnico napraviti, in nune za podučenje otročičev dobiti.

Dr. Bleiweis.

Vljudna prošnja na Novice.

Mile novice! Vaš krasni namen je, kar same bistro pričujete, stopinje Slovence pospešiti v gospodarstvu (kmetijstvu), zbiritti njega um, in ogladiti mu jezik; ne bi li Ve za slovenske lepe besede, ktere občinstvu neznane v zabitih kotih tū in tam med ljudstvam tičijo, majhin prostor v svojih listih odločile? Majhin prostor,¹⁾ pravim, kér take reči hitro poidejo; Vam bi pa gotovo taki, na svitlobo potegnjeni, dragi kamni naše matere Slovenje nespadali v nečast. Na ta način bi se naj laglje v slovarjih nenatisnjene besede slovenskiga korena, ki v nekterih krajih v rabi bivajo, med občinstvo zatrosile in bi pisateljem našim ob svojim časi hasnile. Naš visoko učeni, verli domorodec, gospod Jožef Poklukar, duhovnega pastirstva c. k. profesor v Ljubljani, čutijo tako veselje, ko od svojih učencov kako sebi poprej neznano pa povoljno besedo izvedó, de se Jim vidno bere ta radost na obličji; pa tudi Njih učenci se popolnama nasladujejo, ko berejo pastirstvo v takó gladkotečno pisanim zlogu, de se brez vsaciga laskanja mora klasiški imenovati. O, ko bi pač prišlo na svitlo!²⁾

V Poljanski, pa tudi Metliški okolici se slišijo besede čisto slovanske, ki jih (v nobenim meni znamen besednjaku ne najdemo, take so: retiti (versehren), postavim: jabelka z rokami tergati, de bi se ne retile. To besedo ne namestijo naslednje: habit, kaziti, kvariti, pošteti, poškodovati i. t. d., ki vse preveč zaznamvajo; réten (versehrt); retna je vsaka živa in neživa stvar, ki se v popolnama zdravim stanu ne znajde. Ta beseda je prava korenina od sretiti, srečati nalik na latinski: laedere, collidere. — Rošnja (Weile); Slovenci! mislili ste, de vam tega izraza manjka. Takó tičijo besede zlatá vredne v zabitih krajih. Vedno se sliši v Poljanah govoriti: bale mi pomagat saj eno rošnjo, ostani še pri nas konči eno rošnjo. Korenina te besede je rok (Frist, Termin). — Zona, babice pri ajdi; drugi pomen: zona (groza), postavim: zona ga je obšla. — Bešter (munter), beštrati (munter machen). — Žara, na priliko: Očetovo žaro goni, se govorí od ta-

¹⁾ Prav radi bi takim znamenitivim rečém veliko prostora v Novicah dali, tote po namenu tega časopisa jim zamoremo le majhin kotiček prepustiti; tega pa iz serca radi.

²⁾ Te želje smo že od več strani ne samó iz Krajnskega, ampak tudi iz Štajarskega in Koroskega slišali, zakaj le en glas je, de je to delo mojstrosko slovensko delo, ktero bi ne samó duhovniki, ampak zavoljo prave in bogate slovensine vti Slovenci z neizrečenim veseljem sprejeli!

Vredništvo.

ciga, ki se ravno takó obnaša, ko njegov oče; vendar je razločna od besede čud (Naturell). — Muhte (gratis) na priliko: ga muhte hrani in pojí, in je razločno od besedice zastonj (frustra). Šestilo (Zirkel) takó imenovano, kér šestkrat toliko iznese obód, kolikor je daljine od osredka do obodi. — Opikniti, to je: na glavo, kar je gori, to doli oberniti, postavim: opikni pisker, de kaj vanj ne zaleze. Opik pasti, to je na glavo pasti. — Skelja (morde od keljiti, limati), hišo ima na skelji, to je na žlaki. — Izlatiti (od lasen, lagak), pri težkim deli, na priliko: mlatvi, žaganji, prosi trudni čiliga (spočitiga): hodi me izlasit, to je izlahkotit. — Sóblazen (prikazen, pošast, v Bosnii sablast) phantasma; blazniti (fantasirati), na priliko: bolnik že blazni(blede). Revena (céha); v reveni smo pili ¹⁾ Osonje, osovje (Schattenseite). Čil (spočit). ²⁾ — Je tudi turških in talijanskih besedí; tode zraven teh ptujih imajo tudi slovenske, postavim: baška, posebi, mu da dešpet (despetto), nastor dela, štentati, kasniti, i. t. d.

Milanko Delimarič.

Za volopivce kaj.

Dozdej so ljudje sploh mislili, de vol pivce redi in de tisti, ki ga vsak dan pijejo, prav pitani po njem prihajajo. Slavni kemikar, Dr. Liebig pa je na znanje dal, de to ni res, kér se z volovno (drozmi) vred vse tečni deli ječmena iz vola odločijo. Dr. Buhnar v Monakovim na Parskim poterdi besede Liebiga in pravi: Če bi kaki volopivec skozi celo leto dan na dan 5 bokalov in tretjak (5 $\frac{1}{3}$ Mass) Parskiga černiga vola spil, si bo na koncu leta po volu ravno toliko masti pridobil, kolikor mu je en hleb kruha da; ali pa bi bil vsak dan 5 bokalov in pa tretjak vode popil, zmesano s toliko moke, kolikor je na nožni konec gre. — Po tem takim se volopivci od drugih reči redijo, ne pa od vola!

Opomin zastran somnjev v Mokronogu.

Mokronoški somnji bodo v prihodnje vselej v tergu, ne na Žalostni Gôri, in četerti somenj je dan po Šmarnim v Adventu, ne pred, to je 9. Grudna; in ako je ta dan nedélja, bo pa v ponedeljik po tem.

Nar veljavniši razsodba (kritika) narodnih slovenskih pesem.

Cel svét čisla slavnega pesnika, ki se Anastazi Grün imenuje, in ki se je s svojimi nemškimi pesmami toliko čast pridobil, de po pravici za perviga nemškoga pesnika sedanjega časa veljá. Ponosno jo zamoremo reči, de je ta preslavni pesnik — naš domorodec! Z veseljem pa perstavimo, de on neprehemama narodne pesme nabéra, in nar pripravljeni zmed njih v nemški jezik prestavlja, kar je gotovo nar veljavniši razsodba lepote naših pesem. Po ti poti se bodo one Nemcam in po teh tudi drugim narodam soznanile. Kdor jih ima kaj tacih, ki so morebiti menj znane, naj jih razglesi v ta lep namen.

Dr. Bleiweis.

Smešna.

Nekdo je pravil, de ni zadnjiga potresa clo nič čutil, kér je že spal. Lej — mu drugi odgovorí — kakó lahko bi se bilo vse na te poderlo, in ko bi se bil zjutraj zbudil, bi bil še le vidil, de si mertev.

¹⁾ V českim rev ali reva pomeni vinsko terto, Rebe.

²⁾ Tudi v českim pomeni: frisch, lebhaft. Vredništvo.

Urno, kaj je noviga?

(Na železni cesti od Mürrečušlaka do Grada) se je lanjsko leto peljalo 296935 odrašenih ljudi in pa 6190 otrók. Na vožnini je prejela 232350 gold. in 25 kr. srebra. Blagá so pa v tem času na nji zvezili 688560 centov in 72 funtov; vožnina za-nj je znesla 113042 gold. in 34 kr. — Mesec Velkiserpana se je nar več ljudi po nji peljalo; nar več blaga pa v mesecu Kimoveu.

(Kardinal in knez Šwareenberg, velki škof Salcburžki,) so se pri poslednjem ognji v Trijentu slavno obnašali. V domačim oblačilu so se na goriše podali, v versto prostiga ljudstva stopili in ž njim vred vodo podajali in gasili, kar koli Jim je bilo moč!

(Novo napravo led narejati), so znajdili v Parizu. S to napravo, kfera po velikosti 40, 60 ali 80 gold. veljá, je vsak človek v stanu, na mizi iz vode si narediti ledú kolikor hoče. De to ni kaka prazna pravlica, se iz tega vidi, kjer se v Parizu imenovana naprava že v več hišah najde.

(Nova pijača). Neki šlezaški kupec po imenu Polko, umétno dela nekako novo pijačo, od ktere se mnogo dobriga govorí in se že po svetu na prodaj razpošilja. Iznajdenik pričuje, de ta pijača ni iz kaciga sadja narejena. Zaupljive priče skazujejo, de ima ta pijača premnogo dobrih lastnost; je dober kup, dobriga sladú, zdrava, daje moč in ogréva. Ako se delj časa godí, dobí ménde vinu podobno slast. Ne vé se še kakó jo bodo imenovali. — Sàj de slovansko! (Kwety).

Cena razniga blagá v Terstu.

Odslej bomo v „dokladi“ vsak mesec označevali kúp razniga blaga v Terstu po mesečnim kupčijskim listu, kteriga velki Teržaški časopis „Oesterreichischer Lloyd“ na znanje daja. Nadiamo se, de bomo s tem oznanilam posebno kupcam, kmetovavcem in rokodelcam vstregli, ki bodo po njem odsihmal zmirej vedili, kakošno ceno de imá ena in druga reč na velkim Teržaškim tergu, od kodar tolikanj blagá dobivamo, in de se bojo vedili, po nji v kupčii nekoliko ravnati.

Vganjka.

Nekdo za svojo starost vprašan odgovorí: Ko bi bil dva-krat toliko star, kolikor sim, bi bil ravno toliko čez 60 let, kolikor mi zdej do 60 let manjka. — Koliko je star?

Današnjemu listu je doklada št. 2 perdjana.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	17. Prosanca.	gold. kr.	12. Prosanca.	gold. kr.
1 mernik Pšenice domače....	1	58	2	—
1 » » banáške...	2	10	2	16
1 » Turšice.....	1	15	1	13
1 » Soršice.....	—	—	1	40
1 » Rèži	1	34	1	37
1 » Ječmena	1	17	1	20
1 » Prosa	1	11	1	18
1 » Ajde	1	1	1	—
1 » Ovsá	—	51	—	51

Cena prešičev v Krajnju — ložejih po 6 kraje. funt; težejih pa po 6 kraje. in pol; — slanina (špeh) v bohilih po 16 gold. in pol, brez kože po 16 gold. in pol cent.